

[Lorentzen.]

af den højtærede Justitsminister fremsatte Lovforslag med tilhørende Ændringsforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Busch-Jensen: Jeg skal ogsaa tillade mig at begynde med det sidste Lovforslag af de to paa Dagsordenen opførte, Tillægget til Retsplejeloven, og kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi har ingen Bemærkninger at gøre til dette Forslag.

Med Hensyn til Forslaget om Ændringer i Straffelovstillægget stiller det sig noget anderledes. Jeg gjorde forskellige Bemærkninger i Almindelighed, da Lovforslaget i sin Tid var til første Behandling; jeg paaviste, at saadan som Lovforslaget var forelagt, manglede vi en Række af de Oplysninger, som maatte være nødvendige for, at vi kunde bedømme Betimeligheden af de Ændringer, som blev foreslaaet. Jeg nævnte særlig, at vi manglede Kendskab til Enkelthederne i de Domme, som var afsagt, men at der forelaa trykt en Oversigt, som var udarbejdet paa Grundlag af Ankenævnets Materiale, at jeg kortelig havde gennemgaaet denne Oversigt, og at det ikke var faldet mig i Øjnene, at nogen skulde være dømt med Urette eller var idømt strengere Straf, end han havde fortjent, og jeg sagde, at det for mig maatte staa som det centrale Spørgsmaal i Sagen; det var paa dette Grundlag, at en fornyet Prøvelse af Straffelovstillægget maatte ske, det var paa det Grundlag, man skulde overveje, om der i det hele taget var noget at ændre.

Ved den grundige Behandling, som Forslaget har faaet i Udvalget, og paa Grundlag af de mange Oplysninger, vi dér har faaet frem, maa jeg have Lov til at sige, at mine Betragtninger har vist sig at holde Stik. Det er gaaet saadan, at i Løbet af Efter-sommeren og Efteraaret 1945 var en stadig mere voldsom Kritik af Straffelovstillægget kommet til Orde, og jeg er enig i, at der saa kunde være Mening i at undersøge, om der virkelig var noget Hold i Kritikken og altsaa noget Grundlag for en større Revision.

Det viste sig, efter at Spørgsmaalet havde været behandlet i det Udvalg, som den højtærede Minister nedsatte, at der som Resultat af Udvalgets Arbejde ikke kom Forslag til gennemgribende Ændringer. Lovens hele System, dens Definition af de strafbare Handlinger stod for Prøvelsen. Der kom i Udvalgsbetænkningen maaske ogsaa for en Forms Skyld forskellige Forslag, og paa det Grundlag, der var givet, fik vi saa Lovforslaget forelagt den 1. Fe-

bruar. Jeg sagde dengang, at naar man sammenlignede Lovforslaget med Udvalgsforslaget, saa viste allerede Lovforslaget et Tilbagetog, idet det ikke medtog alle Udvalgsforslagets Ændringer og ikke gik saa vidt, som Udvalget var gaaet. Efter at Lovforslaget nu har passeret Udvalgsbehandlingen, er det gaaet saadan, som man kan se af Betænkningen, og som vi ogsaa hørte af Udvalgets ærede Ordfører, at Forslaget til Ændringer endda er skrumpet betydeligt ind. Det vil altsaa sige, at den Prøvelse, som Straffelovstillægget har været undergivet, har det i alt væsentligt bestaaet.

Den væsentligste af de Ændringer, som stadig af et Flertal foreslaas opretholdt, er den, der angaar Strafferammen; det Minimum paa 4 Aar, som i Straffelovstillægget er sat som det normale, foreslaas nedsat til 2 Aar. Det er dog erkendt, og det understreger jeg, at dette Forslag om Nedsættelse ikke begrundes med nogen Kritik af den Maade, hvorpaa den oprindelige Strafferamme har virket. Det er i Udvalgets Betænkning udtalt, at Udvalget har gjort sig bekendt med Ankenævnets Oversigter over Landsretternes nuværende Domspraksis, og at der inden for Udvalget ikke har været Flertal for paa dette Grundlag at medvirke til en Revision af Straffelovstillægget, sigtende paa almindelig Nedsættelse af Straffen i Forhold til den gældende Praksis. Man kan vel nok saa sige, at det kan staa som ret gaadefuldt, at der dog inden for Udvalget har kunnet blive et Flertal for denne Ændring af Strafferammens Minimum, naar man, samtidig med at man fremsætter Forslaget, siger, at man gaar ud fra, at Nedsættelsen fra 4 til 2 Aar stort set vil harmonere med den Strafudmaaling, Domstolene i Øjeblikket foretager, og at man med Ændringen har til Formaal at tilvejebringe en større Overensstemmelse mellem Lovens Ord og Domstolenes Praksis, end Tilfældet er i Øjeblikket, men at man ikke kritiserer denne Praksis, og at man derfor ikke opretholder Forslaget om en gennemgribende Revision af de afsagte Domme. Saa havde det maaske været bedre slet ikke at opretholde dette Ændringsforslag.

Man kan nemlig ikke se bort fra, at naar Domstolene har formaaet — og deri mener jeg, at Domstolene har gjort ret — at tilvejebringe en tilfredsstillende Gradue-ring af Straffene inden for det Spillerum, der findes mellem det fastsatte Minimum, det normale Minimum kan man sige, af 4 Aar og saa det Minimum af 30 Dage, hvortil Straffen efter Straffelovstillægget kan gaa ned, saa kan der være en Risiko for, at en og an-